

РЕШЕНИЕ

№ 4915

гр. София, 06.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 02.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11099** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 78 от Закона за убежището и бежанците.

Адвокат Е. С., като пълномощник на А. Ш. М. – гражданин на С. е оспорила от негово име издаденото от председателя на Държавна агенция за бежанците при МС РЕШЕНИЕ № 4916/30.09.2025 г., с което е отнет предоставения на чужденеца с Решение № 7180/08.09.2015 г. статут на бежанец.

В съдебното заседание жалбоподателят се явява заедно с упълномощения адвокат, като: поддържа жалбата и искането за отмяна на решението; представя информация от Интернет-сайт (статия от доктор Канта А. А. – старши сътрудник в Независим женски форум“, относно „гоноцид над кюрдското население в А., както и излъчена от Б. информация за проведен на 26.01.2026 г. протест пред сградата на ЕК в С., в защита на кюрдското население в Североизточна С.. В жалбата са изложени доводи за материална и процесуална незаконосъобразност на оспорваното решение.

Ответникът –председател на Държавна агенция за бежанците, посредством юрисконсулт оспорва жалбата, със становище за правилност и законосъобразност на оспореното решение. Представя актуална справка от 23.01.2026 г., относно С.. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прието е като писмено доказателство подписаното от заместник-председател на Държавна агенция „Национална сигурност“ до председателя на ДАБ писмо, рег. № RB 202001-001-02-М-6-1702/20.05.2025 г., на което се позовава ответникът в процесното решение. Писмото е обособено в отделна папка с ниво на класификация „поверително“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди писмените доказателства, съдържанието на оспорваното решение и доводите на страните, приема следното.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество, но е неоснователна.

С Решение № 7180/08.09.2015 г. заместник-председател на ДАБ предоставил на жалбоподателя А. Ш. М., като гражданин на С. статут на бежанец. Според мотивите на оспорваното Решение № 4916/30.09.2025 г. причината да бъде открито административно производство, на основание чл. 78 ЗУБ за отнемане на предоставената закрила е вече цитираното по – горе Писмо, с рег. № RB 202001-001-03/М-6-1702/20.05.2025 г. от заместник – председател на Държавна агенция „Национална сигурност“, което е възприето от ответника като такова, съдържащо „информация, че А. Ш. М. е извършил престъпление на територията на Република България и представлява заплаха за националната сигурност на страната“. Проведени са последователно предписаните от нормите на чл. 78, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 процесуални действия, доказателства за което се съдържат в представената от ответника административна преписка. Писмото от заместник – председателя на ДА „НС“ е заведено в секретното деловодство на ДАБ, на 22.05.2025 г. и според чл. 25, ал. 1, вр. чл. 24, ал. 1 АПК това е датата, на която е започнало административното производство. Считано от 22.05.2025 г. производството е следвало да бъде завършено с постановяване решение на председателя на ДАБ, до 22.08.2025 г. – така както предписва нормата на чл. 78, ал. 5 ЗУБ. Процесното решение е постановено на 30.09.2025 г., но според настоящия съдебен състав този факт не съставлява съществено нарушение на установените в специалния закон процесуални правила. Срокът по [чл. 78, ал. 5 ЗУБ](#) е инструктивен (виж Решение № 9836/17.07.2020 г. на ВАС, по адм. дело № 1908/2020 г.), а не преклузивен. Практическият смисъл на този и на други инструктивни срокове е да гарантират спазването на принципа за бързина и процесуална икономия ([чл. 11 АПК](#)). Неспазването на срока е от значение за пълноценното упражняване правото на защита на засегнатото лице, но в случая това право е било гарантирано и жалбоподателят не твърди противното. Дали едно процесуално нарушение е формално или съществено се преценява от гледна точка на това, дадена ли е максимална (достатъчна) възможност на засегнатото лице да организира ефективно защитата си. В процесния случай такава възможност е осигурена, с оглед на което Съдът, противно на твърденията от жалбата преценява, че в административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна (см. чл. 146, т. 3 АПК) на оспореното решение.

Относно съответствието на Решение № 4916/30.09.2025 г. с относимите материалноправни разпоредби на специалния закон.

Решението на ответника да отнеме предоставения на А. Ш. М. статут на бежанец е обосновано (мотивирано) и квалифицирано с посочени конкретно правни норми, на две основания, както следва:

1. одобрено от състав на Районен съд – Харманли, по НОХД № 258/2025 г., с протокол от 22.05.2025 г. споразумение между А. Ш. М.-подсъдим от една страна и от друга – прокурор от Районна прокуратура – Х., Териториално отделение [населено място], с което подсъдимият се признал за виновен в извършване на предявеното му обвинение за извършено престъпление от общ характер, по смисъла на чл. 316, вр. чл. 308, ал. 2, вр. ал. 1 НК. Обвинението е за това, че: на 26.01.2017 г., около 13, 50 часа в [населено място] чужденецът представил пред полицейски служители издадено в С. свидетелство за управляване на МПС, за което впоследствие по надлежен ред било установен, че представлява „неистински официален документ“, от който той съзнателно се ползвал. За деянието е наложен наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок три години. Тези факти се установяват от наличните в делото писмени доказателства и реално не се оспорват от

жалбоподателя и от упълномощения адвокат. В тази връзка без правно значение е твърдението на адвоката, че А. Ш. М. се принал за виновен, само защото желаел да бъде освободен от ареста, където пребивавал на основания наложена мярка за неотклонение „задържане под стража“.

2. подписаното от заместник-председател на Държавна агенция „Национална сигурност“ писмо, рег. № RB 202001-001-02-М-6-1702/20.05.2025 г. до председателя на ДАБ.

Каза се, предвид мотивите на ответника, че писмото е възприето като такова, съдържащо „информация, че А. Ш. М. е извършил престъпление на територията на Република България и представлява заплаха за националната сигурност на страната“. От съдържанието на писмото обаче се установява, че на председателя на ДАБ е съобщено за: наличие на „придобита информация, че има предоставено турско гражданство, тъй като е с кюрдски произход и е роден в пограничните с Турция райони на С.; местонахождението му в следствения арест в [населено място], след като бил обявен за издирване с червена бюлетина, за извършено престъпление по чл. 316, вр. чл. 308, ал. 1, вр. ал. 2 НК. Заместник – председателят на ДА „НС“ е предложил за целесъобразно: да бъдат предприети от страна на ДАБ „допълнителни действия за изясняване на бежанската история, както дали чуждият гражданин има двойно гражданство; в случай, че лицето е предоставило неверни данни да бъде открита процедура за отнемане на предоставената закрила. В писмото няма текст или дори намек, че А. Ш. М. представлява заплаха за националната сигурност, както е счел председателят на ДАБ. В този смисъл неправилни и неотносими са мотивите за наличие на основанията, по смисъла на чл. 17, ал. 3, вр. чл. 12, ал. 1, т. 6 ЗУБ – „статут на бежанец не се предоставя на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност“. Обилните мотиви да бъде обоснован такъв извод, който е изцяло в компетенциите на ДА „НС“ представляват напразни усилия. В. председателят на ДАБ изцяло и безкритично е възприел изцяло съдържанието на предложението (л. 32 от делото), изготвено от експерт в РПЦ-С., което е натоварено с ненужно подробно излагане на многобройни факти, като например: хронологията на воденото срещу чужденеца досъдебно производство; обсъждане на решението на СЕС по дело № С-159/21; тълкуване на норми от ЗДАНС и пр., които нямат пряко отношение към случая. В решението напразно, според настоящия съдебен състав е възпроизведена и обсъждана представената още през 2015 г. бежанска история, както и актуалната обществено-политическа обстановка в С.. Т. обсъждане е ирелевантно за административно производство като процесното, което е с предмет отнемане на вече предоставена международна закрила, на основания, изрично регламентирани със специалния закон. В същото време председателят на ДАБ е пренебрегнал съвета на заместник-председателя на ДА „НС“ да изследва въпроса, дали А. Ш. М. е и граждани на Турция. Т. решение е в пределите на предоставената му оперативна самостоятелност (чл. 169 АПК) да прецени, на какво основание да постанови отнемане на предоставената международна закрила и не представлява основание за отмяна на Решение № 4916/30.09.2025 г.

Въпреки изложените по – горе мотиви Съдът приема, че Решение № 4916/30.09.2025 г. на председателя на ДАБ е материално и процесуално правилно, и законосъобразно.

Конкретното основание за отнемане на предоставения с Решение № 7180/08.09.2015 г. на заместник-председателя на ДАБ статут на бежанец е това по чл. 17, ал. 3, вр. чл. 12, ал. 1, т. 7 ЗУБ.

Съдът споделя становището на ответника, че деянието, за извършването на което А. Ш. М. се е признал за виновен, съставлява „тежко престъпление“, по смисъла на чл. 93, т. 7 НК. Това е така, защото текстът на чл. 316 НК предвижда налагане на наказанията, предвидени в Глава девета, по отношение на лице, което „съзнателно се ползува от неистински или преправен документ“, както е в настоящия случай. Свидетелствата за управление на превозни средства са част от

документите, изброени в ал. 2 на чл. 308 НК, следователно и с оглед чл. 316 предвиденото за „съзнателно ползване от неистински или преправен документ“ наказание е лишаване от свобода до осем години. Дефиницията за „тежко престъпление“ (чл. 93, т. 7 НК) „е това, за което по закона е предвидено наказание лишаване от свобода повече от пет години, доживотен затвор или доживотен затвор без замяна“. Относно отнемането на предоставен на чужденец статут на бежанец разпоредбата на чл. 17, ал. 3 ЗУБ препраща към чл. 12, ал. 1 с.з., като изключващи клаузи. Според нормата на чл. 12, ал. 1, т. 7 – „който веднъж осъждан с влязла в сила присъда за тежко престъпление представлява заплаха за обществото“. Доколкото липсва легално, законово определение на понятието „заплаха за обществото“, както и такова за „обществен ред“ следва да бъде прието, че осъждането за извършено престъпление от общ характер засяга в сериозна степен обществените отношения, основаващи се на установените със съответни закони и подзаконови нормативни актове правила и норми на поведение. В този смисъл извършителят на инкриминирано деяние представлява в най-общ смисъл заплаха за обществото, най-малкото защото непритежаването на валидно издадено свидетелство за управление на МПС не доказва наличие на съответните умения за упражняване на такава дейност, което представлява потенциална заплаха за други участници в пътното движение.

Съдът приема, че при издаване на процесното решение председателят на ДАБ е разполагал с данни за наличие на материалноправните основание, по смисъла на чл. 17, ал. 3, вр. чл. 12, ал. 1, т. 7 ЗУБ, които се потвърждават от цитираните по – горе писмени доказателства.

Съдът не намира основания (арг. чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК) да отмени Решение № 4619/30.09.2025 г., тъй като приема, че то: изпълнява изискванията за форма (чл. 59, ал. 1 АПК); изводите му изцяло съответстват на материалноправните норми на чл. 17, ал. 3, вр. чл. 12, ал. 1, т. 7 ЗУБ; в административното производство са установени всички, релевантни за случая факти и обстоятелства.

Водим от горното и на основание чл. 172 АПК, чл. 84, ал. 4 и чл. 85, ал. 4 ЗУБ, Административен Съд С. – град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от името на А. Ш. М. – гражданин на С., против издаденото от председателя на Държавна агенция за бежанците при МС РЕШЕНИЕ № 4916/30.09.2025 г., с което е отнет предоставения на чужденеца с Решение № 7180/08.09.2015 г. на заместник – председател на ДАБ статут на бежанец.

Съдебното решение подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: